

William Gadsby in zijn preken over het predikambt

William Gadsby in een preek over Deuteronomium 33:23

overgenomen uit William Gadsby Deel 1

Ik geloof dat alle letterkunde en geleerdheid die ooit onderwezen is aan een universiteit of academie een mens nooit geestelijk gemaakt heeft of zal maken. En wanneer mensen zich inbeelden dat ze voor de bediening bekwaam zijn doordat ze zulke instituten hebben bezocht, spelen ze met God en verachten ze de kracht van de Heilige Geest zoveel ze kunnen. Wanneer God voornemens is van iemand een predikant te maken, doet het er niet toe welk een dwaas hij misschien is. Hij weet wel wat Hij met hem aan moet. Ik ben hier zeker van en ik voor mij kan hiervan getuigenis geven.

Toen de Heere voor het eerst in mijn hart een geestelijke betrekking op het prediken van het Evangelie gaf, had er nooit een grotere dwaas bestaan! Ik was grootgebracht in een dorp op het platteland, waar ik zulk plat Engels sprak dat ik alleen maar *maun* kon zeggen voor *man*, en *caun* voor *can*. Mijn gedrag en mijn manier van doen, het was allemaal van diezelfde lap gesneden. En als het om geletterdheid of geleerdheid ging, ik kon nog geen hoofdstuk in de Bijbel lezen. Alles stond van begin tot eind vol met wat ik ‘moeilijke woorden’ noemde. Wat dan met mijn gebrek aan scholing, mijn taalmanco en mijn grote onkunde? Het leek in alle opzichten het hoogste toppunt van verwaandheid dat een dwaas als ik zelfs maar zou proberen te preken. Toch kon ik het gevoel niet kwijtraken. Ik durf te zeggen dat sommigen van u mij ook nu niets dan een dwaas vinden.

Maar ik kwam in zo’n gemoedsgesteldheid terecht dat ik geen rust kon vinden op mijn bed. Vele malen ben ik naar de kelder gegaan met alleen mijn nachtkleding aan, om kou te vatten en zo mijn dood te veroorzaken. Echter, ik kon niet sterven, hoe graag ik het ook wilde! Steeds ging ik er weer heen in de meest neerslachtige toestand, en toch kon ik niet sterven of echt kou vatten. Werkelijk, ten slotte kwam ik in zo’n ellendige toestand terecht dat ik niet wist wat te doen. Dit bleef zo totdat, te midden van mijn worstelen, strijden en zuchten tot God – waardoor ik Hem het ergste van mijn toestand bekendmaakte en Zijn Majesteit smeekte de gedachte aan het prediken weg te nemen van zulk een dwaas, omdat Hij wist wat ik was – het Hem uiteindelijk behaagde deze gezegende tekst op zo’n manier aan mij toe te passen, dat het mij op dit punt voor altijd geruststelde: ‘Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; en het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, teniet zou maken; opdat geen vlees zou roemen voor Hem’ (1 Kor. 1:27-29). Dit kwam met zo’n kracht tot mij dat het mijn tong in beweging bracht, en mijn hart werd zo opgelucht dat ik zei: ‘Ach Heere, als dit Uw manier van werken is, hebt Gij nooit een betere gelegenheid gehad, want Gij hebt de predikdienst nooit eerder aan zulk een dwaas gegeven!’ En zo had ik plechtig toegang tot Zijn gezegende Majesteit, en voelde ik vrijheid en vreugde in mijn ziel. Reeds de dag des Heeren direct daarop werd mij verzocht te prediken.

Vanaf dat ogenblik tot nu toe, met uitzondering van de tijd dat ik zes weken met een gebroken been op bed lag, is er geen half dozijn dagen verstreken zonder dat ik eenmaal of vaker in dit werk bezig was. God heeft mij nooit verlaten en ik heb in mijn eigen ervaring de waarheid ondervonden van wat Hij mij toen duidelijk maakte. Maar als ooit iets mij in mijn

leven beroerd heeft, was het wel de gedachte aan het prediken!

Tegen iedereen die misschien werkzaamheden met het prediken heeft, zou ik willen zeggen: probeer niet om uw preken uit boeken te halen; denk er ook niet over om preken in steno op te schrijven, waardoor u uw hersenen zou overbelasten en zou vullen met materiaal van andere mensen. Maar mocht u worstelen, strijden en bidden tot de Heere om de bekendmaking van Zijn zin en wil, opdat Hij met u zal handelen in Zijn genade en barmhartigheid, opdat u Zijn bedoeling zult weten en zult ondervinden dat het gebed een wapen voor u is; opdat u met Zijn Geest vervuld zult zijn wanneer alle menselijke bedenksels falen.

Ik geloof dat de man die zijn preken uit boeken en de prediking van andere mensen haalt, nooit door God gezonden is, want God ontledigt allen die Hij zendt. Hij ontnemt hun alles en vult dan hun arme aarden vaten met Zijn rijke schat, en stelt hen in staat om tevoorschijn te komen in de Naam en kracht van de machtige God van Jakob! En u kunt hier zeker van zijn: als God iemand voor dit werk bestemt, zal Hij hem als een licht in Zijn gezegende hand tevoorschijn brengen, en alle mensen ter wereld zullen het niet kunnen uitdoven!

...

O, hoe verzadigd zijn Gods dienaars van goedgunstigheid wanneer God hun Zijn Woord geeft en maakt dat zij daarmee het kostelijke van het snode uittrekken; en wanneer Hij hen zegent met het gevoel dat hun prediking van de Heere is. Maar ik weet en ben genoodzaakt te belijden dat ik dikwijls moet gaan preken zonder Zijn tegenwoordigheid te voelen. Mijn hoogmoedige hart rebelleert daartegen. Toch is de Heere vol van genade voor zulke arme ellendigen, en Hij doet ons zien dat Zijn raad zal bestaan en Hij al Zijn welbehagen zal doen (Jes. 46:10). Hierin rusten wij daarom: het is Gods raad. En wanneer Zijn genadige Majesteit in zekere mate de verborgenheden van Zijn zaligheid voor ons openlegt, o, hoe verzadigt dit de ziel dan! 'O Naftali, verzadigd van goedgunstigheid!'

Wat een wonderbare goedgunstigheid is het voor zulke arme zondaars als wij zijn, om door de Heere gebruikt te worden als Zijn boodschappers en Zijn gezanten! Wat een opschudding zou er in deze natie zijn als de koningin een arme bedelaar zou laten halen, die op een mesthoop lag te sterven, om hem rijk te maken, hem tot de adelstand te verheffen en hem als gezant naar het buitenland te sturen! Alle kranten in het land zouden wel een maand lang niets anders nodig hebben om over te schrijven! En toch is dit de manier waarop onze God handelt! 'Die den geringe uit het stof opricht, en den nooddruftige uit den drek verhoogt; om te doen zitten bij de prinsen, bij de prinsen Zijns volks' (Ps. 113:7-8). De Heere maakt hem rijk met preekstof van boven. Hij zal met hem zijn en hem tot een zegen stellen voor Zijn volk. Hij zal hem in staat stellen het kostelijke van het snode te scheiden, en Zijn Woord zal Zijn genadige voornemens zeker tot stand brengen. De dienstknechten des Heeren komen op deze wijze tevoorschijn; zij zijn vertegenwoordigers van Gods waarheid en staan op als Zijn boodschappers om de boodschappen van Zijn liefde te verkondigen. En wanneer wij zo in staat gesteld worden om onze positie te zien, en wij de goedertierenheid van onze God voelen, Die ons zulke goedgunstigheden schenkt terwijl er zo'n oneindige ongelijkheid tussen Hem en ons is, o hoe staan wij versteld over Zijn genade! 'O Naftali, verzadigd van goedgunstigheid!'

overgenomen uit William Gadsby Deel 2

Prediken wij? Och, wat een barmhartigheid zou het zijn als er geen prediking was dan ‘in den Naam van den Heere Jezus’! Ik zou dankbaar zijn als ik nooit in enige andere naam kwam, maar ik belijd dat ik niet altijd alleen en uitsluitend predik in de Naam van de Heere Jezus! Het eigen ik is werkzaam, en we willen het mooi en netjes doen. Ik zeg u dat die vuile landloper, het eigen ik, zoveel van zijn vergif in iemands gedachten brengt, zelfs terwijl hij op de preekstoel staat, en hij daar soms zulk een gevoelig besef van zijn eigen walgelijke toestand heeft, dat hij niet weet wat te doen. En ik zeg: als de duivel hem ooit verleid om te denken dat hij een goede preek gehouden heeft, zal hij – als hij een van Gods dienaars is – zeker in een heel lage plaats vernederd worden.

Als u, die belijdt een dienaar van Jezus te zijn, ooit in uw gemoed verleid wordt om te denken dat u een goede preek gehouden hebt, zal God u de pijnlijke gevolgen van uw dwaasheid doen ondervinden. Dat zal Hij zeker doen, want geen prediking is voor Hem aangenaam dan die ‘in den Naam van den Heere Jezus’ is. Maar als u in Zijn heerlijke Naam komt, o, hoe zoet zal uw boodschap zijn! Hoe vertroostend voor het vermoeide en belaste huisgezin des Heeren! Deins er dan altijd voor terug om in uw eigen onvermogen en onbekwaamheid te doen wat u wilt doen. Als u ertoe geleid wordt te komen ‘in den Naam van den Heere Jezus’, zal Hij u versterken tot het werk. Hij zal u niet verlaten en u er niet in laten wegzinken. Maar als het alleen maar uw eigen ding is, zal Hij dat wel doen; en hoe sneller, hoe beter.

Maar misschien vragen sommigen: ‘Voelt u dat zo?’ Om eerlijk te zijn, nee! Want soms ben ik zo gemelijk en kribbig als een sterveling maar zijn kan, wanneer het de Heere behaagt mij van alles te ontdoen en mij ontbloot achter te laten. Maar wanneer Hij mij in mijn prediking doet zien dat niets de toets zal doorstaan dan wat ‘in den Naam van den Heere Jezus’ is, en wanneer Zijn kracht in de bediening van Zijn Woord komt, en Hij ‘den reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen’ (2 Kor. 2:14), dan hebben wij een gezegend kenmerk dat de Heere met ons is.

Eén ding zal altijd bewijzen wie Gods dienaars zijn, en dat is: wanneer hun bediening een goede reuk van Christus wordt, zodat hun getuigenis óf ‘een reuk des levens ten leven’, óf ‘een reuk des doods ten dode’ zal zijn (vers 15-16). Wanneer zij zo komen in de Naam van Christus, is die Naam ‘een olie die uitgestort wordt’ (Hoogl. 1:3). Deze Naam zal een plechtige mate van zalving in de consciëntie van Gods kind achterlaten, en hij zal de heilige kracht ervan voelen. Tegelijkertijd zal deze Naam de hoogmoedige, verwaande aanhanger van de vrije wil ergeren, en hij zal hem tegenspreken.

U kunt hiervan verzekerd zijn: hetzij ze uitgesproken of bedekte aanhangers van de vrije wil zijn – dat maakt heel weinig uit – zodra u predikt dat alle gevoelens van geloof, hoop, liefde en elke andere genade in de ziel afhankelijk zijn van de kracht die daartoe meegedeeld wordt door de gezegende Geest, op datzelfde ogenblik zullen zij beginnen dit tegen te spreken. Maar daar moet u niet van schrikken; verblijd u er liever over, want er is geen bewijs dat u komt ‘in den Naam van den Heere Jezus’, tenzij verwaande belijders zich er ongemakkelijk onder gaan voelen. Daarom, wanneer wij opstaan om Zijn Woord te prediken, mag onze bediening in Zijn vreze zijn, ‘in den Naam van den Heere Jezus’!

overgenomen uit William Gadsby Deel 2

Maar of mensen het nu fijn vinden of niet, Gods waarheid moet gepredikt worden: ‘Bij welken Mijn woord is, die spreke Mijn woord waarachtiglijk; wat heeft het stro met het koren te doen? spreekt de HEERE’ (Jer. 23:28). Niet minder treffend is de plechtige vermaning van de Heere bij monde van Paulus in zijn tweede zendbrief aan Timótheüs: ‘Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus Christus, Die de levenden en doden oordelen zal in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: predik het Woord; houd aan tijdiglijk, ontijdiglijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen ...’ (2 Tim. 4:1-5). Wat een ontzagwekkende betuiging en opdracht! En wie is tot deze dingen bekwaam? O Heere, sterk Uw dienaars om getrouw het werk van een evangelist te doen, en laat hen geen ogenblik terugdeinzen voor Uw waarheid. Mag zulk een waardeloze worm als ik, en mogen al Uw dienaars altijd het gewicht van deze plechtige betuiging gevoelen en, onder de onderwijzingen van God de Heilige Geest, in overeenstemming daarmee handelen.

O mijn lieve broeders, bedenk dit: terwijl het de belangrijke plicht en het hoge voorrecht van uw predikanten is om Gods Woord te allen tijde en onder alle omstandigheden getrouw uit te delen, in weerwil van alle tegenstand, is het uw plicht en voorrecht om hen daarin te ondersteunen met alle middelen en vermogens die u bezit:

1. Door acht te geven op hun bediening (Hand. 2:42).
2. Door voor hen te bidden: ‘Met alle bidding en smeking biddende te allen tijde in den geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen; en voor mij, opdat mij het woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid des Evangelies bekend te maken’ (Ef. 6:18-19; 1 Thess. 5:25; Kol. 4:3).
3. Door hen te gehoorzamen in de bediening van Gods waarheid, en in de wetten van Christus waar te nemen (Hebr. 13:17; 1 Kor. 11:2).
4. Door hen hoog te achten in liefde, om huns werks wil (Tim. 5:17; Filipp. 2:29; 1 Thess. 5:12-13).
5. Door met hen samen te werken in de verdediging van de heerlijke waarheden van het Evangelie, en in het ten uitvoer brengen van de wetten van Christus (Jud. vers 3; Filipp. 1:27; 2 Thess. 3:6,14; Rom. 16:17-18).
6. Door waardiglijk te wandelen der hoge roeping met welke u geroepen bent, en door u te benaastigen de enigheid des Geestes te behouden door de band des vredes (Ef. 4:1-3).
7. Door te voorzien in hun nooddrift ten aanzien van dit leven, voor zover het in uw vermogen ligt (1 Kor. 9:11-14).
7. Door voorzichtig te zijn in het aannemen van een slecht bericht over hen (1 Tim. 5:19).

Als erfgenamen van dezelfde genade en verenigd met hetzelfde heerlijke Hoofd, Christus, ‘waakt, staat in het geloof, houdt u mannelijk, zijt sterk’ (1 Kor. 16:13). Dat het heerlijke leerstuk van de verkiesing getrouw gepredikt moet worden, is duidelijk uit de bediening van Christus Zelf. Zijn heerlijke Majesteit dankte de Vader dat Hij de waarheid voor sommigen verborgen en aan anderen geopenbaard had; en dit omdat alzo het welbehagen voor God was geweest. Ja, de Heilige Geest vertelt ons dat in diezelfde tijd Jezus Zich verheugde in de geest en de Vader dankte. Ook zei Hij tegen Zijn discipelen dat Hij in gelijkenissen sprak, omdat

het hun gegeven was de verborgenheden van het Koninkrijk te weten, maar dat aan de anderen niet was gegeven. Eens had Hij een schare van zeer vrome farizeeërs om Zich heen, die zich een tijdje leken te verwonderen over de aangename woorden die van Zijn lippen kwamen. Hoewel Hij alle harten kende en wist dat dit leerstuk hun grote aanstoot zou geven, predikte Hij het toch; en opstaande wierpen zij Hem uit buiten de stad, en leidden Hem op de top van de berg waarop de stad gebouwd was, om Hem van de steilte af te werpen. U merkt, geliefden, dat de Heere Gods waarheid oneindig belangrijker achtte dan om een gezelschap van voorname farizeeërs goedgehumeurd te houden. Bij een zekere gelegenheid vertelde Hij sommige van Zijn toehoorders dat zij niet geloofden omdat zij niet Zijn schapen waren; en Hij verzekerde Zijn ware discipelen dat de reden waarom zij niet van de wereld waren en waarom de wereld hen haatte, was omdat Hij hen uit de wereld uitverkoren had (Joh. 15:16-19; zie ook Joh. 6:37,65; 10:26-29; 17:9-10).

Zo zien wij dat de Heere Jezus Christus geen geheim maakte van deze belangrijke waarheid, maar ze als het ware op de daken verkondigde, en dat in regelrechte confrontatie met tegenstand, terwijl Hij wist dat Hij hierdoor de vijandschap zou opwekken van degenen die zich godvruchtig en ijverig voor God noemden.

Dezelfde plechtige waarheid loopt door de hele Bijbel heen, zoals gemakkelijk kan worden aangetoond. De Heere zond Paulus en Barnabas om het Evangelie te Antiochië te prediken, en hoewel de Joden ertegen woedden en lasterden, toch geloofden er zovelen als er geordineerd waren tot het eeuwige leven (Hand. 13:48). Op zekere tijd werden Paulus en Timótheüs door de Heilige Geest verhinderd het Woord in Azië te spreken (Hand. 16:6). Nu, hadden er in die tijd enigen van Gods volk door genade geroepen moeten worden door de bediening van het Evangelie, dan zou de Heilige Geest hun niet verhinderd hebben het te prediken. Want wij lezen dat de zaak heel anders lag toen Paulus te Korinthe was: 'En de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek, en zwijg niet; want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel volk in deze stad' (Hand. 18:9-10).

Waar de Heere een volk heeft, en wanneer de tijd gekomen is om hen door genade te roepen door de bediening van het Woord, zal Hij erop toezien dat het Woord gepredikt zal worden; en die gezegende waarheid zal bevestigd worden: 'Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt en derwaarts niet wederkeert, maar doorvochtigt de aarde en maakt dat zij voortbrengt en uitspruikt, en zaad geeft den zaaier en brood den eter; also zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen hetgeen dat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend' (Jes. 55:10-11).